

Solnohradské

pohodové vícedélky

■ Podzimní listí se barví do čarokrásných odstínů a na lezce padá deprese z nastávající zimy, kdy si budou muset dát nedobrovolnou pauzu od skal a především horského lezení. Ale netřeba propadat trudnomyslnosti. Pokud přeje počasí, dají se i v říjnu podniknout výtečné túry, a přitom není nutno jezdit přes půl Evropy. A nemusíte být výkonnostní lezci, abyste si užili nádherné výhledy, které jsou v tuto roční dobu ještě umocněny kouzelnou atmosférou babího léta.

Frauenkopf Südgrat, 5-/A0 (7), 220 m
Krátký nástup, zábavné lezení, horská scenerie, a když se člověk v jednom místě kousne, i obtížnostně hodnotný výstup. Jižní hřeben na Frauenkopf jako by splňoval všechny předpoklady typického „Genussklettere“. Ale popořadě. Kolem zříceniny hradu Wartenfels nedaleko solnohradského jezera Fuschlsee se v ukázkovém podzimním ránu pohybuje velké množství lidí, jen málokdo má na štěstí lezecké plány. My máme spadeno na nedalekou linii, prořezávající zelený

příkrov lesa a stoupající až ke kříži vrcholu Frauenkopf (1287 m). Varování v průvodcích, že se v několika ohledech jedná o neobvyklou cestu, v nás vzbuzuje příjemné očekávání. Stoupáme v několika serpentínách po lesní cestě, následuje traverz pod jižní svahy hory a výstup suťovým polem ve spádnicí hřebene až k jeho nejnižšímu místu. Po půlhodině chůze stojíme u nástupu. Pro tuto sedmidélkovou cestu je typické lezení čtyřkové obtížnosti po vzdušném hřebeni, který nabízí panoramatické

výhledy do okolní krajiny, především na azurově modrou hladinu Fuschlsee, trpčící se mezi kobercem pestrobarevných lesů. Jištění je výtečné, takže vystačíme s expreskami. Hned po druhé délce, kdy se dostáváme výrazně nad hranici lesa, přichází první překvapení. Cesta nepokračuje vzhůru. Ze skalní věžičky je třeba asi 10 metrů slanit a následně pokračovat po hřebeni. Zajímavé zpestření. Po další délce nás čeká repete. Štand, slanění, štand a opět krásné lezení sledující exponovaný hřebínek. Po šesté délce nás přivítá stěnová knížka a druhé překvapení. Slaňování už jsme potřebovali dostatečně, přichází na řadu lezení převisů. Sedmičkové místo v takové cestě působí velmi nevyrovnaně, ale netřeba se ničeho bát. Klíčové kroky jsou vystřílené jištěním doslova po půl metru, což dodá odvahu těm, kteří

everestinfo

PRAKTICKÉ INFO:

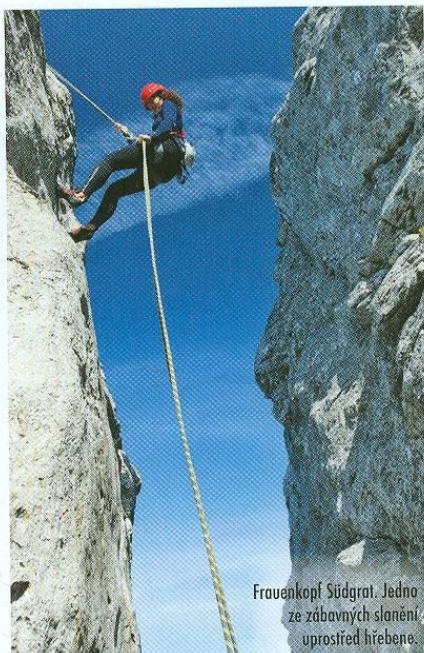
Frauenkopf Südgrat, 5-/A0 (7), 220 m
Sanduhrenparadies, 4+/A0 (5), 250 m
Jižní expozice, cesty jsou po deštích brzy suché.
Lezitelné od května do října
Topo viz <http://bergsteigen.at>

VYBAVENÍ

Helma, jednoduché lano 50 m, 8 expresek, smyčky

DOPRAVA:

Praha-České Budějovice-Linz-A1 směr Salzburg. Na Schober sjedte výjezdem 274-Thalgau a potom ze stejnojmenného městečka směrem na Fuschl. Asi na polovině cesty odbočte k zřícenině Wartenfels, kde je u hostince parkoviště. Na Traunstein se z dálnice A1 sjezdí již sjezdem 224-Regau. Zamířte do centra městečka Gmunden a po východním břehu jezera Traunsee jedte až na konec silnice, kde je také parkoviště (včetně pitné vody a WC).

Frauenkopf Südgrat. Jedno ze zábavných slánění uprostřed hřebene.

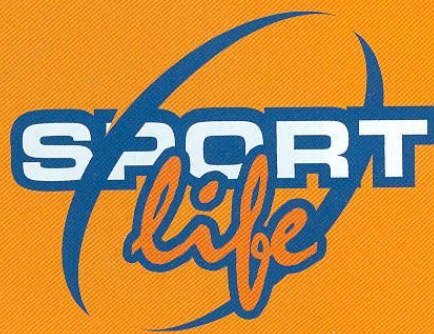
se chtějí pokusit o čistý přelez a umožní snadné přehákování těm, kteří potřebují pomocnou ruku. Nehledě na styl je výstup po této délce a asi dvou hodinách lezení korunován vrcholem a odměněn dalekými výhledy.

Podzemní mlhy se válí v údolí kolem jezer a hřebeny hor se tyčí seřazeny za sebou pečlivě podle odstínů od světle modré po černou. Celá Solnohradská komora je jako na dlaní. Není kam spěchat. Vychutnávejte si pohodovou atmosféru, a když jsme dostatečně nasyceni, přejdeme za pár minut na sousední Schober (1329 m), kde se otevrou nové pohledy, kterým dominuje Mondsee a rozlehlá rovina na severu. Nejen zde, ale i na příkrém sestupovém chodníku potkáváme velké množství turistů, kteří si nenechali ujít příležitost vychutnat si ideální vrcholové počasí. V mnohých serpentínách klesáme až k zřícenině hradu, kde ještě naposledy uleháme na vyhřáté hradby a odpočíváme

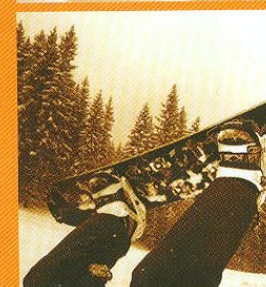
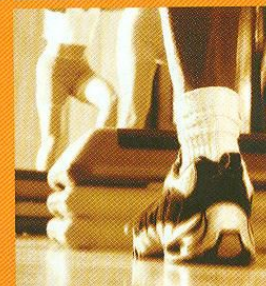
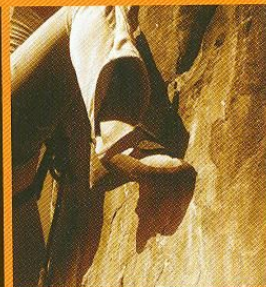
v odpoledním slunci, než uzavřeme kolečko o pár desítek metrů níž na parkovišti.

Sanduhrenparadies, 4+/A0 (5), 250m
Další cíl nás zavede o něco východněji, dějištěm se tentokrát stává Traunstein, tyčící se nad stejnojmenným jezerem. Sama hora představuje dominantu připomínající strážce celých Alp a patří k velmi oblíbeným cílům výletníků i horolezců. Na její vrchol vede několik turistických tras, doplněné o paletu lezeckých cest. Jednou z nich je i Sanduhrenparadies v jihozápadní stěně. Od parkoviště na východním břehu jezera pokračujeme po prašné cestě, projdeme dvěma tunely a vzápětí stoupáme po kramlích a ocelových lanec zajištěné cesty Naturfreundesteig. Když si odbudeme úvodní strmou pasáž, odbočíme po krátkém traverzu na zřetelnou stezku doleva a přes suťové pole přicházíme pod nástup cesty Gmundnerweg (3+). Právě přístup touto cestou představuje

U vrcholového kříže Schoberu (1329 m).

mezinárodní
SPORTOVNÍ
veletrh

7. – 10. 10. 2010
BRNO – VÝSTAVIŠTĚ

www.sport-life.cz

Kontakt: Veletrhy Brno, a.s. / Výstaviště 1, 647 00 Brno
Tel.: +420 541 152 624 / Fax: +420 541 153 068
E-mail: sport-life@bv.cz / www.sport-life.cz

Central European
Exhibition Centre

BVV

Veletrhy
Brno

Poslední štand cesty Sanduhrenparadies.

Sanduhrenparadies. Nejzajímavější délka 5. stupně obtížnosti.

logickou linií, na kterou navazuje Sanduhrenparadies. Ve třech délkách překonáváme úvodní výšvih lemovaný borovicemi, leze se povětšinou po obrovských kapsách vymletými v bělostném vápenci, jištění je často pomocí provázaných hodin. Následuje lehký traverz doleva, lehké orientační zaváhání a už stoupáme po starých skobách vstříc hřebínku. V travnatém sedélku cesta končí. Přímým pokračováním lze nastoupit do jihozápadního hřebene (3+), který sice nepředstavuje technicky obtížné lezení, ale nabízí velmi vzdušnou a krajinně

vděčnou túru. Pokud jste na pochybách, zda zvládnete sousední pětkové lezení, určitě stojí zato. Ale zpět k našemu cíli. Popojdeme necelých 100 metrů doprava pod kompaktní stěnu, kde se u nástupního štandu označeného červenou tečkou připravuje už jiná dvojice.

První tři délky Sanduhrenparadies dělají opravdu čest svému jménu. Přehršle hodin a velkých madel nabízí tolik stupů a chytů, že často nevíme, které si vybrat. Jen místy je relativně kompaktní skála narušena trsy trávy, které se uchytily

v některé z větších děr. Jištění opět výtečné, smyčka na nás kouká na každém kroku. Jak stoupáme stále výš nad zářivou hladinu Traunsee, otevírají se daleké výhledy na jih, směrem k Dachsteinu. Idylickou atmosféru k dokonalosti dokreslují pokroucené borovice, které lemují zdejší svahy. Po páté délce je stěna přerušena policí se stěnovou knížkou, nad kterou následuje zpětné napojení na hřeben. Čtyřkovým koutem vylézáme pod vrcholovou hlavu, kam ústí také jihozápadní hřeben. Po sbalení věcí se, nyní už po vyslané pěšince napojujeme traverzem doprava zpět na Naturfreundesteig. Máme dvě možnosti. Můžeme pokračovat další dvě hodiny vzhůru na Traunstein (1691 m), odkud se dá následně sestoupit dalšími dvěma cestami - Hernlersteig, nebo na východ k Maier Alm. Pokud jste na vrcholu ještě nebyli, je to prakticky povinnost. Výhled odsud je nádherný a občerstvení na jedné ze dvou chat na podvrcholovém plátu nabízí zaslouženou odměnu po překonání 1300 výškových metrů, které nás dělí od hladiny jezera. V našem případě však zvítězí únava podpořená slunečními paprsky, a tak zamíříme směrem opačným. Za hodinu již kráčíme po břehu jezera Traunsee lemovaného oblázky, abychom v zápětí vběhli do jeho chladných vod. Svěží koupeli smyjeme špínu z unavených těl a uděláme náležitou tečku, která dokreslí výtečný zážitek dnešního dne. 📷

📷 Foto a text: Jakub Cejpek